

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 31. kolovoza 2008.

Poziv na solidarnost i djelotvorna rješenja za neregularne selioce

Draga braćo i sestre!

I danas se u evanđelju u prvome planu pojavljuje apostol Petar. Ali, dok smo mu se protekle nedjelje divili zbog njegove čiste vjere u Isusa, kojega je priznao Mesijom i Sinom Bojim, ovaj puta – u neposrednome sljedećem prizoru – očituje vjeru koja je još nezrela i previše vezana uz "mentalitet ovoga svijeta" (usp. Rim 12,2). Zapravo, kada Isus počinje otvoreno govoriti o sudbini što ga očekuje u Jeruzalemu, to jest da će morati puno trpjeti i biti ubijen da bi potom uskrsnuo, Petar prosvjeduje govoreći: "Boe sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!" (Mt 16,22). Očito je da Učitelj i učenik slijede dva suprotstavljena načina razmišljanja. Petar, prema ljudskoj logici, uvjeren je da Bog nikada svome Sinu ne bi dopustio da svoje poslanje završi umirući na kriju. Isus, suprotno tome, zna da ga je Otac - u svojoj neizmjerljivoj ljubavi prema ljudima – poslao da dadne ivot za njih, i da je pravedno da se tako dogodi premda sa sobom donosi i muku i kri. S druge strane, On također zna da će posljednja riječ biti uskrsnuće. Petrov prosvjed, premda je izgovoren u dobroj vjeri i iz iskrene ljubavi prema Učitelju, Isusu zvuči kao kušnja, poziv da spasi sebe samoga dok će jedino gubeći svoj ivot primiti novi i vječni za sve nas.

Ako je Sin Boji da bi nas spasio morao trpjeti i umrijeti razapet, jamačno to nije zbog okrutnoga plana nebeskoga Oca. Razlog je teina bolesti od koje nas je morao izliječiti: tako ozbiljno i smrtno zlo koje je trailo svu njegovu krv. Zapravo, svojom smrću i uskrsnućem Isus je pobijedio grijeh i smrt ponovno uspostavljajući Boje gospodstvo. No, borba nije završena: zlo postoji i ustrajava u svakome naraštaju, pa i u našim danima. Što su uasi rata, nasilje nad nevinima, bijeda i nepravda koje bijesne nad slabima ako ne suprotstavljaju zla Bojem kraljevstvu? I kako odgovoriti na toliku zloću ako ne razoruanom ljubavlju koja pobjeđuje mrnju, ivotom koji se ne boji smrti? To je ona ista otajstvena snaga što ju je koristio Isus, pod cijenu da bude neshvaćen i napušten od mnogih

svojih.

Draga braćo i sestre, da bi u potpunosti dovršio djelo spasenja, Otkupitelj i dalje sebi i svome poslanju pridruuje muškarce i ene koji su spremni uzeti kri i slijediti ga. Kao i za Krista, tako i za kršćane nositi kri zato nije nešto što se moe odabrati, već je poslanje koje treba prigrliti iz ljubavi. U našem sadašnjem svijetu, u kojemu se čini da vladaju sile koje dijele i razaraju, Krist ne prestaje svima predlagati svoj jasan poziv: tko hoće biti moj učenik, neka se odrekne svoje sebičnosti i neka sa mnom nosi kri. Zazovimo pomoć Presvete Djevice, koja je prva i sve do kraja slijedila Isusa na krinome putu. Neka nam ona pomogne da odlučno idemo za Gospodinom, kako bismo od sada, premda u kušnji, doivjeli slavu uskrsnuća.

Nakon Angelusa:

Ovih posljednjih tjedana kronika je zabiljeila epizode neregularnoga useljavanja iz Afrike. Nerijetko se prelazak Mediterana prema europskome kontinentu, kojega se gleda kao mjesto nade da bi se pobjeglo od teških i često nepodnošljivih ivotnih prilika, pretvara u tragediju; ona koja se dogodila prije nekoliko dana čini se da je nadišla prethodne zbog velikoga broja rtava. Seljenje je pojava koja je prisutna od početka povijesti čovječanstva, koja je zato oduvijek obilježavala odnose među narodima i nacijama. Ipak, nuda u koju se pretvorila u naše doba tiče se i nas te dok potiče na našu solidarnost, istodobno nameće učinkovite političke odgovore. Znam da se mnoge regionalne, nacionalne i međunarodne instancije bave pitanjem neregularnoga seljenja: njima ide moja pohvala i moje ohrabrenje kako bi nastavile svoje zasluno djelovanje s osjećajem odgovornosti i humanitarnoga duha. Osjećaj odgovornosti moraju pokazati također i zemlje porijekla, ne samo zato što je riječ o njihovim sugrađanima, nego i da bi uklonili uzroke neregularnoga seljenja, te da bi u korijenima uništili sve oblike kriminala povezane s njime. S njihove strane, europske zemlje ili pak zemlje koje su cilju useljavanja, među ostalim su pozvane da u zajedničkom dogovoru razviju inicijative i strukture koje će biti što prikladnije za potrebe neregularnih selioca. A ove posljednje treba senzibilizirati za vanost vlastitoga ivota koji predstavlja jedinstveno - uvijek dragocjeno – dobro što ga treba čuvati pred najteim rizicima kojima se izlau u potrazi za poboljšanjem svojih ivotnih uvjeta i za obvezu zakonitosti koja je svima naloena. Kao zajednički Otac, osjećam duboku obvezu da pozornost svih svratim na problem i da zatraim velikodušnu suradnju pojedinaca i ustanova, kako bi se s njime suočili i pronašli putove rješenja. Gospodin neka nas prati i plodnima neka učini naše napore!